

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie z powództwa K. z siedzibą w Krakowie
przeciwko U.K.

o zapłatę

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 12 czerwca 2025 r.

na skutek skargi nadzwyczajnej U.K. od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-
Nowej Huty w Krakowie z dnia 30 czerwca 2023 r., sygn. I C 1198/22/N

odrzuca skargę nadzwyczajną.

M.L.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 15 maja 2025 r. U.K. (dalej: „skarżąca”) wniosła do Sądu Okręgowego w Krakowie pismo zatytułowane „skarga nadzwyczajna na orzeczenie Sądu Rejonowego dla Krakowa Nowej Huty w Krakowie. (sygn. akt. I C 1198/22/N)”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nadzwyczajna podlegała odrzuceniu.

W treści art. 89 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U. z 2024 r., poz. 622, dalej jako: „u. SN”) ustawodawca określił zamknięty katalog podmiotów legitymowanych do wniesienia skargi nadzwyczajnej.

W cytowanym przepisie wskazano następujące podmioty: Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich oraz, w zakresie swojej właściwości, Prezesa Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Rzecznika Praw Dziecka, Rzecznika Praw Pacjenta, Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, Rzecznika Finansowego, Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców i Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. W konsekwencji zatem strony postępowań nie są uprawnione do samodzielnego wnoszenia skarg nadzwyczajnych. Strony mogą jedynie zwrócić się do jednego z wymienionych w art. 89 § 2 u. SN organów z wnioskiem o wniesienie skargi nadzwyczajnej na ich rzecz.

Zgodnie z art. 95 pkt 1 u.SN, w zakresie nieuregulowanym przepisami ustawy do skargi nadzwyczajnej stosuje się w zakresie spraw cywilnych – przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego dotyczące skargi kasacyjnej, z wyłączeniem art. 398⁴ § 2 oraz art. 398⁹.

W przedmiotowej sprawie U.K. wniosła skargę nadzwyczajną osobiście, nie będąc do tego podmiotem legitymowanym. Okoliczność ta powoduje, że przedmiotowa skarga dotknięta jest brakiem nieusuwalnym i podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 26 lipca 2023 r., II NSNc 309/23).

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 95 pkt 1 u.SN w zw. z art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. oraz w zw. z art. 89 § 2 u.SN orzekł jak w sentencji.

Maria Szczepaniec

M.L.

[a.ł]